

Sygn. akt VI U 320/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2023 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant protokolant sądowy Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2023 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy K. M.

przeciwko (...) w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, nr: (...) w ten sposób, że zalicza K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 06-E 05-R w okresie od dnia 2 lutego 2020 roku do dnia 2 lutego 2023 roku.

Sygn. akt VI U 320/21

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia (...) roku, nr: (...), (...) w W. zaliczył K. M. do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia (...) roku, Nr (...), (...) w W. utrzymał w mocy orzeczenie z dnia (...) roku.

(orzeczenia (...) i (...) akta (...))

Od powyższego orzeczenia (...) w W. z dnia (...) roku K. M. wniosła odwołanie do tut. Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazała, że wnosi o zmianę stopnia niepełnosprawności na umiarkowany.

(odwołanie – k. 1, stanowisko – k. 115)

W odpowiedzi na odwołanie (...)w W. wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3)

Sąd ustalił, co następuje:

K. M. ma ukończone 50 lat. U wnioskodawczyni stwierdzono padaczkę oraz choroby współistniejące: organiczne zaburzenia nastroju; gonartroza prawostronna; chondromalacja III-IV stopnia; oraz chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa.

Biegły lekarz specjalista neurolog potwierdził u badanej padaczkę z napadami uogólnionymi częstymi, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych. Jednocześnie wskazał, że gonartroza prawostronna z zaburzeniami chodu należy do oceny biegłego ortopedy, zaś zaburzenia psychopatologiczne należą do oceny psychiatrycznej. Zgodnie z ustaleniami biegłego lekarza specjalisty neurologa, należy zaliczyć K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 06-E 05-R w okresie od dnia 2 lutego 2020 roku do dnia 2 lutego 2023 roku.

Z kolei biegły sądowy specjalista ortopeda traumatolog ustalił, że schorzenia ortopedyczne pozwalają stwierdzić u badanej lekki stopień niepełnosprawności.

Także lekarz medycyny specjalista psychiatra uznał opiniowaną z przyczyn psychiatrycznych za niepełnosprawną w lekkim stopniu niepełnosprawności.

(dowody: opinia biegłego lekarza specjalisty neurologa k. 15, opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedy traumatologa k. 31-34, opinia lekarza medycyny specjalisty psychiatry k. 80-83, zeznania K. M. k. 115)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. opinii sporządzonych przez biegłego lekarza specjalistę neurologa, biegłego sądowego specjalistę ortopeda traumatologa oraz lekarza medycyny specjalistę psychiatrę, a także na podstawie zeznań K. M..

Zgromadzone w niniejszej sprawie, ww. dowody, Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W szczególności Sąd przyjął za podstawę swojego orzekania opinię biegłego lekarza specjalisty neurologa, gdyż jest to opinia najdalej idąca, a także jest to opinia zajmująca się głównym, rozpoznanym u odwołującej schorzeniem, tj. padaczką. Biegły lekarz specjalista neurolog potwierdził u badanej padaczkę z napadami uogólnionymi częstymi, a także przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych. Z tego tytułu należy zaliczyć K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 06-E 05-R w okresie od dnia 2 lutego 2020 roku do dnia 2 lutego 2023 roku. Natomiast kolejne dwie opinie dotyczyły schorzeń rozpoznanych u wnioskodawczyni jako choroby współistniejące i opinie te nie potwierdziły, aby K. M. była osobą niepełnosprawną w stopniu wyższym, niż ten określony przez biegłego lekarza specjalistę neurologa w opinii głównej.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnych opinii. Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

W takiej sytuacji, mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem stanu zdrowia K. M., Sąd nie widział podstaw do rozszerzenia materiału dowodowego z urzędu. Sąd uznał, iż opiniom złożonym w przedmiotowej sprawie nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając je jako prawidłowe i wiarygodne, na ich podstawie dokonał ww. ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie sporządzonych opinii wynika, że odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. K. M. ma ukończone 50 lat. U wnioskodawczyni stwierdzono padaczkę oraz choroby współistniejące: organiczne zaburzenia nastroju; gonartroza prawostronna; chondromalacja III-IV stopnia; oraz chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. Biegły lekarz specjalista neurolog potwierdził u badanej padaczkę z napadami uogólnionymi częstymi, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego na podłożu zmian dyskopatycznych i zwyrodnieniowych. Zgodnie z ustaleniami biegłego lekarza specjalisty neurologa, należy zaliczyć K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 06-E 05-R w okresie od dnia 2 lutego 2020 roku do dnia 2 lutego 2023 roku.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie wskazanych przepisów zmienia zaskarżone orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, nr: (...) i zalicza K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 06-E 05-R w okresie od dnia 2 lutego 2020 roku do dnia 2 lutego 2023 roku.